

Una exposició fa dialogar les col·leccions de la Fundació Suñol i de La Panera en un recorregut que enllaça l'art de final del segle XX amb el de principi del XXI

Passió col·leccionista

Maria Palau
BARCELONA

A Catalunya hi ha molt polític que es malfia de l'art contemporani. D'aquí tantes reticències a erigir col·leccions públiques. Aposar per l'adquisició de l'art més emergent i inexpert comporta un risc, evidentment. La crua realitat és que ben pocs estan disposats a assumir-lo. I això que hi ha casos que demostren que paga la pena perdre la por i llançar-se a l'aventura. El centre d'art La Panera de Lleida n'és un. La seva col·lecció, formada ja per més d'un centenar de peces, es va començar a gestar sis anys abans –el 1997– que s'inicià la seu del centre –el 2003–, cosa estranya en un país més obstinat a crear continents que continguts. La col·lecció s'ha anat nodrint de la Biennial d'Art Leandre Cristòfol, de la qual l'Ajuntament lleidatà ja ha convocat vuit edicions.

Glòria Picazo capitaneja el projecte de La Panera amb una reivindicació que va molt més enllà del seu propi centre: "El país necessita col·leccions públiques." I les necessita, diu Picazo, amb veu pròpia, és a dir, deslligada de l'eterna malsana subordinació de la capital. "A La Panera sempre hem treballat d'esquena a Barcelona", emfa-

'Piscina', d'Alberto Peral, una peça del centre d'art La Panera que interacciona amb una pintura de Frederic Amat, 'Cos negre', de la Col·lecció Suñol ■ QUIM PUIG

sita, i enumera les iniciatives que han desplegat en l'àmbit nacional (Mataró, Vic, el Prat de Llobregat) i

Glòria Picazo: "El país necessita col·leccions públiques"

internacional (a Itàlia, a Bèlgica i aviat a França, al FRAC de Còrsega).

Ara, però, La Panera sí que ha trobat un bon motiu per exhibir per primer cop la seva sòlida col·lecció a Barcelona. Una temptadora invitació de la Fundació Suñol ha obert la possibilitat de fer dialogar la tendra col·lecció de La Panera amb el fons d'obres (més de 1.200) adquirides entre els anys setanta i noranta per Josep Suñol, un col·leccionista privat molt apassionat per l'art.

Glòria Picazo i el director de la Suñol, Sergi Aguilar, han creat un passeig expositiu, ple de detalls suggestius, que enllaça un segle amb un altre, el XX amb el XXI, de tal manera que afloren neguits i inquietuds artístiques coincidents entre diferents generacions d'artistes.

El discurs s'ha teixit amb una selecció de 35 peces, procedents de les dues col·leccions, que els dos comissaris han disposat per parelles o petits grups temàtics. S'establei-

xen així relacions formals, conceptuals i sovint xocants entre els artistes. La mort, el cos o el paisatge són temes sota els quals s'han aixoplugat obres de Joan Hernández Pijuan, Frederic Amat o Zush (per part de la Col·lecció Suñol) i de Francesc Abad, Patrícia Dauder o Eulàlia Vall-dosera (per part de la col·lecció de La Panera).

Qüestions i interessos universals de l'art en una mostra que, com desvela el seu títol, *Res no s'atura*, també fa una incisiva pica-

da d'ullet a la paradoxa de la situació de la cultura en els nostres temps: malgrat tots els pèrfids intents polítics per defenestrar-la, continua i continuarà fent el seu camí.

A la tardor, l'exposició viatjarà a La Panera. ■

*** Res no s'atura. Col·leccions Josep Suñol i Centre d'Art La Panera.** FUNDACIÓ SUÑOL. FINS AL 3 DE MAIG. DEL 25/10 AL 18/1, L'EXPOSICIÓ S'INSTALARÀ A LA PANERA DE LLEIDA.

Escàndol en els premis d'art de Madrid

Les crítiques a la gala dels guardons RAC forcen el seu responsable a dimitir

Redacció
BARCELONA

Les crítiques contra la cerimònia d'entrega dels nous premis Reconeixement de l'Art Contemporani (RAC), convocats per l'Institut d'Art Contemporani (IAC), han for-

çat el president de la institució, Miguel Cereceda, a dimitir. En una carta als socis, Cereceda lamenta la seva "obstinació per portar endavant un projecte insensat, en contra dels reiterats avisos dels mateixos membres de la junta directiva". "Crec que ha perjudicat greument a la bona imatge de l'IAC", hi afegeix.

L'aposta d'atorgar els premis en un cerimònia

frívola i banal, que va tenir lloc al Museu Reina Sofia de Madrid divendres a la nit, ha fet que aquests premis comencessin amb mal peu. Prèviament, el català Valentín Roma, nou assessor del Macba, intuït per on anaven els trets, havia rebutjat el premi al millor comissariat per l'exposició *Contra Tàpies*, de la Fundació Tàpies, guardó que finalment va quedar desert. Durant la mateixa ce-

Valentín Roma va renunciar al seu premi RAC en contra de les formes de l'entrega dels premis ■ ORIOL DURAN

rimònia, altres premiats, com l'artista catalana Núria Güell, premiada per la seva exposició a la galeria ADN de Barcelona, va deixar palès en el seu discurs "la contradicció" d'assistir a una cerimònia d'aquestes característiques. La presentadora de la gala va ser Topacio Fresh, la mediàtica galerista que apareix al programa *Alaska y Mario*, amb un presentador de Telemadrid. ■